

THƠ GỬI SƯ PHỤ

Thơ thứ nhất.

Perth ngày 5 tháng 8 năm 1999.

Kính sư phụ

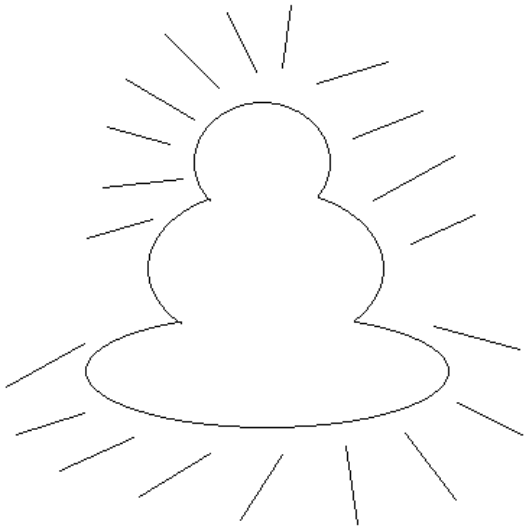
Con tên là Hồ Thị Kim Hoa ở Úc, sẵn dịp anh Kiệt đi đại hội qua gặp sư phụ, con gửi thư này tới sư phụ. Trước hết con gửi lời hỏi thăm đến sức khỏe sư phụ.

Sau con xin kể hết những ấn chứng của con sau hai tháng qua, sau khi “phone” cho sư phụ. Niệm Phật khè mát hết người, khè ra khỏi da và phát ra hơi gió rất mạnh (niệm Phật suốt ngày trừ khi nói chuyện)

Mỗi khi niệm Phật đầu lạnh, Điện dựng thẳng ở đỉnh đầu. Hai con mắt khè mát, mũi thở rất thông có hơi khè mát lạnh, mở miệng nói chuyện hay niệm Phật đều khè mát. Niệm Phật bây giờ khè mát mà nó tinh vi hơn lúc trước làm như trong người có một phép lạ. Bây giờ mình con nhẹ lắm, bận quần áo mùa đông mà như không bận và nhẹ như không có tóc. Mỗi khi xuống nước tắm và gội đầu, người nhẹ bổng như có một phép lạ.

Tay sờ vô da, da rất láng và mềm. Vuốt đầu tóc láng như sức dầu dừa, soi hờn nhẹ người như không có xác, buông ra mười lăm mười sáu phút mà không thấy mỏi (lúc soi hờn Điện dựng thẳng đầu mát lạnh) Lạy kiến vô vi khè chung quanh người mát lạnh, người rất nhẹ và có trạng thái mê đi. Cách đây một tháng con thiền lưng thẳng và làm như cao lên bảy tám tấc, Điện dựng thẳng trên đầu suốt buổi thiền. Đầu cổ mát lạnh, mặt làm như có kiến bò. Đầu luôn luôn mát lạnh và làm việc hay hơn trước.

Trong lúc ngồi thiền hiện ra một khung không xác hình dạng ông Phật chung quanh phát sáng. Nhìn lại là xác của con. Hình như thế này con vẽ cho sư phụ coi luôn

Cái khung không có ruột gan trống rỗng

Qua hôm sau con thiền, người không xác, mình mẩy tay chân mất hết. Chỉ là một cái khối trắng (màu trắng như sương mù). Chỉ có điện dưng thẳng, chung quanh khè mát lạnh.

Cách đây nửa tháng rồi, con thiền mình mẩy tay chân mất hết, chỉ có luồng điện đi thẳng lên (15 ngày nay thiền mình mẩy tay chân mất hết), con sụt 7 kg lô gợn gàn không còn mập như trước. Nằm xuống

niệm Phật chung quanh khè mát và phát hơi gió như là một phép lạ.

Lúc này con đã ăn chay rồi. Đi, đứng, nằm, ngồi nhắm mắt lại thấy sáng chung quanh.

Thư con viết hơi dài làm sư phụ đọc mệt.

Con xin dừng bút và chúc sư phụ mạnh khỏe và có nhiều sức khỏe.

Con rất cảm ơn sư phụ và gửi lời thăm bà Tám, cô Bê và cô Inra.

Con gửi cho sư phụ 200 Đô.

Mắt càng lúc càng rõ chữ hơn.

Ngón chân cái con mỗi khi mọc là nó mọc quặm xuống, nhờ sư phụ chỉ thuốc cho con uống.

Con

Hoa

Hồ Thị Kim Hoa